

Pál apostol 8.: A liztrai sánta meggyógyulása
2023. augusztus 13.

Lisztrában élt egy sánta lábú ember, aki születésétől fogva sánta volt, és sohasem tudott járni. Ő hallgatta Pál beszédét, aki rátekintett, és látta, hogy van hite ahhoz, hogy meggyógyuljon. Ezért hangosan így szólt hozzá: Állj a lábadra egyenesen! Ekkor az talpra ugrott, és járt. Amikor a sokaság látta, amit Pál tett, likaóniai nyelven így kiáltottak: Az istenek jöttek le hozzánk emberi alakban! Barnabást Zeusznek mondták, Pált pedig Hermésznek, mivel ő volt a szóvivő. Zeusz papja pedig, akinek a temploma a város előtt volt, bikákat és koszorúkat vitt a kapuk elé, és a sokasággal együtt áldozatot akart bemutatni nekik. Amikor meghallották ezt az apostolok, Barnabás és Pál, ruhájukat megszaggatva a sokaság közé futottak, és így kiáltottak: Emberek, miért teszitek ezt? Mi is hozzátok hasonlóan emberek vagyunk, és azt az evangéliumot hirdetjük nektek, hogy ezekből a hiábavaló dolgokból térjete meg az élő Istenhez, aki teremtette az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennük van. Ő az előző nemzedékek során megengedte, hogy minden nép a maga útján járjon, bár nem hagyta magát bizonyosság nélkül, mert jótevők volt, a mennyből esőt adott nektek és termést hozó időket, bőven adott nektek eledelt és szívbeli örömet. Így szóltak, és nagy nehezen lebeszélték a sokaságot arról, hogy áldozatot mutasson be nekik.

Apostolok cselekedetei 14:8-18.

Kedves Gyerekek!

Már az előző alkalommal is szóba került Pál apostol első missziói útja alkalmával Lisztra városa. Lisztrát Krisztus születése előtt néhány évvel Augusztusz császár alapította, amikor katonákat telepített a környékre. Ezek az emberek hozták magukkal a szokásaikat, és az isteneiket. Itt azt láthatjuk, hogy a görög hitvilág volt az uralkodó, hiszen jelentős volt a Zeusz-kultusz. Kedves Gyerekek! Nagyon sokan mondják ma a világban, az a lényeg, hogy higgyünk valamiben. Ezzel nem érthetünk egyet: csak a Jézus Krisztusba vetett hit ad üdvösséget! Az ember vagy az igazi Istent szolgálja, vagy a sátánt, nincs harmadik lehetőség.

A történetünk kezdetén egy sánta emberről olvashatunk, aki figyelmesen hallgatta Pál apostol igehirdetését. Nagyon fontos, hogy a hit hallásból van, így az ige olvasása és hallgatása szükséges ahhoz, hogy Isten gondolatait megértsük. A sánta, járásképtelen beteg kétszeresen is beteg volt. Nem tudott járni, és szellemileg is elveszett volt. A Biblia többször hoz elő ilyen, Isten után vágyakozó embereket, akik testileg betegek, és az Úr sokszor tesz csodát a Szent Szellem által. Itt azt láthatjuk, hogy Pál apostol használja fel az Úr: életében először a születése óta sánta ember járni kezd. Itt magunkra ismerhetünk: mi is mindannyian járásképtelennek születünk szellemi értelemben: Isten útján nem tudunk járni, és csak sántikálásra voltunk képesek. Ahhoz, hogy az Urat kövessük, gyógyulásra volt szükségünk, és ezt a gyógyulást csak Isten tudta megtenni, Ő az igazi gyógyító!

Itt egy döbbenetes és elgondolkoztató folytatását olvashatjuk a történetnek: a görög isteneket imádó liztraiak áldozatot akarnak bemutatni Pálnak és Barnabásnak, akiket isteneknek néznek. Ilyen az ember: elképzel magának isteneket, akik nem tudnak segíteni, és hogy elnyerje a jóindulatukat, áldozatot mutat be nekik. Isten nem ilyen, és Ő már nagyon korán óvta az embert az idegen istenektől:

„Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem. Ne csinálj magadnak faragott képet, és semmi hasonlót azokhoz, a melyek fenn az égben, vagy a melyek alatt a földön, vagy a melyek a vizekben a föld alatt vannak. Ne imádd és ne tiszteld azokat; mert én, az Úr a te Istened, féltőn-szerető Isten vagyok...” **II. Mózes 20:3-4.**

Pálnak itt lehetősége volt arra, hogy az igazi Istenről beszéljen: Ő a teremtő, Ő a jótevő, Ő ad termést, esőt, eledelt, szívbeli örömet. Nagy nehezen tudták lebeszélni a sokaságot az áldozatról. Az Úr így szól ma is, gondoskodik a lelki-szellemi és a testi szükségleteinkről, mégis milyen nehezen érti meg az ember! Könnyebb egy bálványt, egy szobrot imádni (mint itt Zeuszt és Hermészt), mint az igazi Istent!

Kedves Gyerekek! Az Úr ma ezt üzeni nekünk: a hiábavaló dolgoktól térjünk az élő Istenhez! Milyen kiváltság az a részünkre, hogy senki nincs közöttünk, aki most hallana először az élő Istenről, aki teremtett, aki ma is fenntartja ezt a világot, aki irányítja a történelmet, és közben gondja van a mi kicsi életünkre is. Ő az, aki kimondhatatlanul szeret minket, és mindent elkészített számunkra, amire ebben az életben és az örök életben szükségünk van. Vajon tudtok-e legalább annyira bízni ebben az élő Istenben, mint ez a születésétől fogva sánta liztrai férfi, aki akkor hallott először róla? Olyan csodálatos ez, hogy hallotta az Istenről szóló igehirdetést, ez az ige a szívében hitet támasztott, és a hitéből azonnal engedelmesség lett.

Az Úr ma is ezt szeretné: higgyünk benne, az élő Istenben, hiszen csak Ő tudja betölteni az életünket. Erről beszélt az Úr Jézus Krisztus is a főpapi imájában:

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.”
János ev. 17:3.

Ebben áldjon meg Titeket és mindannyiunkat az Úr, hogy legyen valóság ez az életünkben!

Ámen

Uherkovich Zoltán

2023. augusztus 13.